

genhed, naar han har skullet anstaafe Mand til at overtage de vanskelige Stillinger, som det nydannede Ministerium krævede, og jeg vil ogsaa strax bemærke, at det er det, som har bragt idetmindste mig til at deeltage i den Afstemning, som er foreslaaet over Punktet 3, hvor vi netop have givet Finantsministeren denne Art af personlig Understøttelse; thi her vil Intet falde ud af Budgettet for Diebliffet, og dersom det forholder sig saaledes, som jeg tildeels troer det gjør, at det Arbeide, som her ved skulde remunereres, vil vedblive i flere Aar at have det samme Omfang, saa vil dette Tillæg vist ogsaa af de samme Grunde kunne vedblive fra Aar til andet. Derimod staaer det første Punkt slet ikke paa det samme Standpunkt, og det har forundret mig, at min ærede næste Nabo (K. N. Hansen) ikke kom til netop den modsatte Slutning af den, han kom til ved sine Præmisses. Han sagde nemlig, at man skal vel regne paa, at en Arbeider skal være sin Løn værd, og han skal i den tilkommende Tid kunne vente Forbedring i sine Aar, for derved at blive gjort mere nidkjær i Arbeidet, og derfra, fra denne almindelige Regel, kom han til den Slutning, at vi det første Aar skulde bringe den nye Contoirchef til den højeste Contoirchefs Gage, han berøvede os altsaa Leilighed til for Fremtiden at kunne belønne denne Embedsmand, og han berøvede denne Embedsmand den Dymuntring, som han saaledes stillede i Perspectiv, og deri gjorde han vist Uret. Det er Synd (Latter) saaledes strax at bringe en Mand til sin endelige Carriere, ifald det var saaledes; men saaledes er det heller ikke, thi han vinder noget Mere ved denne Leilighed end de 200 Rbd., han vinder det, som er langt Mere, at den ærede Finantsminister erklærer om ham, at han er en næsten uundværlig Embedsmand for ham, altsaa en Embedsmand, som ved at udføre denne Tjeneste i nogle Aar, med den fuldeste Ret maa have vundet Adkomst til en særdeles Forfremmelse udenfor de almindelige Regler. Dette er en langt større Vinding end et Tillæg i Penge, og den Embedsmand, som det gælder om, maa være glad ved, at hans Tjeneste ikke afskjædes ham ved en Pengebetaling, men at han bliver kaldet til en højere Stilling i Statssty-

relsen, naar Leilighed dertil gives. Jeg kommer ved denne Leilighed til at omtale det, som egentlig først bragte mig til at beslutte mig til at tage Ordet. Den ærede Finantsminister fremsatte, om jeg mindes ret, som Udgangspunkt for den hele Forhandling, at dersom han ikke havde havt den fulde Overbeviisning, at Thinget vilde bevillige dette Tillæg, saa havde han ved en kongelig Anordning kunnet tilveiebringe det, før Budgettet blev forelagt, og da vilde vi i den Henseende rimeligviis have fulgt den Regel, vi have fulgt med Hensyn til andre Embedsgager, som vare fastsatte paa samme Maade; det forekommer mig, som om den ærede Finantsminister her har betraadt en yderst farlig Vane (Ja!). Det har gjort mig ondt, at den ærede Finantsminister har udtalt sig saaledes; thi vi kunne derved let komme til at sige: men overseer da den ærede Finantsminister, at det, at vi ikke have handlet anderledes med Hensyn til de forskellige Gageringer, paa ingen Maade ligger deri, at vi ansaae os forpligtede til ikke at handle anderledes, men at vi ansaae det for god Skik, just fordi vi haabede, at Ministrene havde benyttet deres Stilling med den allerførste Discretion? Den ærede Finantsminister kan altsaa i den Henseende slet ikke sige, at han kunde have gjort det anderledes, thi hans Samvittighed maa have tilfagt ham, at han alligevel ikke kunde gjøre det anderledes. Men jeg vil betragte det som en Uforsigtighed, som et Udtryk, der er faldet fra den ærede Finantsministers Mund i en meget god Mening, og at han derved mere har talt for Personer end for Ting, ligesom jeg ogsaa vil antage, at efterat disse Betragtninger ere forelagte for Thinget, saa er Grændringen, jeg mener den ubehagelige Deel af Grændringen, udslettet, og kun den gode Villie, en Foresats Nidkjærhed for sin Undergivne, bleven tilbage. Den ærede 5te kjøbenhavnske Rigsdagsmand (David) fremsatte et System, som vistnok er meget rigtigt, men ligesom alle Systemer, kun naar det bliver indenfor en vis Grændse. Han sagde, som noget ganske Almindeligt, at man burde vel lægge Mærke til Vigtigheden af Contoircheferne under de forskellige Ministerier, vel lægge Mærke til, at just i en constitutionel Stat faae disse Em-